

ניצה גליק: שני שירי קרוסלה

1

כְּשֶׁמִסְתוֹבְבִים בְּגִלְגַּל־עֵנֶק וְהָרֵאשׁ מִסְתַּחֲרֵר
כָּל הָעַמּוּדִים וְהַנּוֹרוֹת מְנַסִּים לְגִבְהָ,
וְהָעֵנָנִים קְרוֹבִים עַד כְּדֵי מַגֵּעַ.
בְּלוֹן כְּתָם קָנָא לְשִׁמֶשׁ אֶת צִבְעָה.
טַפֵּשׁ מִי שֶׁחֹשֵׁב שֶׁהוּא מִסְגֵּל לְהִיּוֹת כְּדוֹר־פּוֹרֵחַ.

אֲנִי יוֹשֶׁבֶת בְּכֶסֶף יָרֵק וְרוֹאֶה צְבָעִים מְרֻכָּזִים.
סְבִיבֵי קְנִיּוֹנִים וְהָרִים מְצִיָּרִים. הַתְּהוֹם מוֹאֲרֵת.
אֲנִי כָּבֵר מֵעֵבֶר לְסַתְרָחֵרֵת.

2

אִם יֵשׁ לְאָדָם בְּרָרָה לְרִדֵּת אוֹ לְהוֹתֵר
הוּא לֹא יוֹדֵעַ מָה לְהַחֲלִיט.
הוּא אוֹהֵב אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת הַדְּבָרִים הַיְפִים.
רוּחַ סָגֵל לוֹהֵט מְעַלֵּף אוֹתוֹ.
אֲנָשִׁים קָשְׁרוּ אֶת הָאִישׁ בַּחֲגוּרָה, לְשֵׁם בְּטִיחוֹת.
אֲנָשִׁים לֹא אוֹהֵבִים לְרִאוֹת מִיִּשְׁהוּ נוֹפֵל וְלִהְיֶה לְמַעֲלָה.

הָאָדָם נִשְׁאָר בִּישִׁיבָה יְקוּפָה (קָשְׁרוּ אוֹתוֹ)
אֲבָל הָעֵנָנִים נוֹשְׂאִים אוֹתוֹ עִמָּם.
הַרוּחַ הַסָּגֵל מִתְחַשְׁמֵל וְאֵינּוּ מוֹתֵר.
לְאֵט לְאֵט נוֹשֵׁר הַגּוּף וְנוֹתֵרֵת הַנִּשְׁמָה.
לְאָדָם אֵין בְּרָרָה.
פְּעָמִים שֶׁהָיָה לוֹ טוֹב וְנִפְלָא—נְגוּזוֹת.
אֱלֹהִים מִתְרַצֶּה, זֶה כְּרוּר.